

Türlü huzursuzlukların ortasında

'Evine Dönemeyen Adam'da ikilemelerle, gerilimlerle ve anlık mutluluklarla örülü öykülere götürüyor okuru Emrah Öztürk. Derinlik ve sığlık arasında, düşmanlık ve dostluk arafında, arzular ve toplumsal ketlemeler sınırında yaşamaya uğraşan; kendisini yiyen ve etrafındaki huzursuzluğu hissedenlerin hikâyeleri bunlar.

MURAT CAN OKAN

İnsanların yumuşak karnını ve hayatın keskin virajlarını anlatan bir öykücü Emrah Öztürk. 'Limon Yağmuru'nda (2014) ve 'Anlatamıyorum'da (2017), bu iki temaya rastlıyoruz.

Üçüncü öykü kitabı 'Evine Dönemeyen Adam'da Öztürk; yaşam karşısında kişilerin aldığı konumu, zamanı ve mekânları anlatıyor. Dahası, insanın eşyayla ilişkisini ve bireyi çevreleyen doğayı, satırlara ve satır aralarına yerleştiriyor. Haliyle iç sesler, muhasebeler, korkulu rüyalar, saflık, sessizlik ve gürültü de işin içine giriyor.

Öztürk, 'Evine Dönemeyen Adam'da kimi zaman sisli ve puslu bir hava kimi zaman da her şeyin apaydınlık olduğu bir ortam kurgulamış. Unutma ve hatırlama da yerini alıyor bu kurguda. Bunlarla birlikte gidemeyişler veya kalışlar, gidip dönemeyişler, hayıflanmalar, değişen sesler ve yüzler de var öykülerde. Tatlı sert gerginlikler de: "Salih Bey sigarasını içince Reha Bey de terini silip alını iyice kurulayınca birbirlerini geçip evlerine gitmek üzere yeniden hamle yaptılar. Fakat sonuç yine aynıydı. İkisi de aynı anda aynı şeyleri düşündüğünden bir türlü birbirlerini geçemiyor, yollarına devam edemiyordu. Reha Bey kendisini karşısındakinden farklı düşünmeye zorluyor fakat farklı diye bulduğu her atılım aslında aynı anda Salih Bey tarafından da keşfediliyor, tekrarlanıyordu. Aynı kol, aynı salınım, aynı bekleyiş... Kısacık bir bekleyişten sonra ikisi de aynı düşünceye karar vererek ayaklandılar. Birbirlerinin varlığından tarifsiz bir biçimde tiksiniyorlardı. Salih Bey'e göre Reha Bey 'olmaması gereken' birisiydi. Reha Bey'e göre ise Salih Bey tamamen bir yanlışlıktı, düzenini bozmaktan başka bir işe yaramayan bir varlıktı."

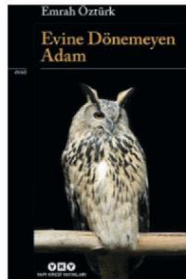
Bir insanın ve bir şeyin kıymetinin, o yok olduğunda acı biçimde anlaşıldığını da vurguluyor Öztürk. Yokluğun gürültüsünü, inadını ve yontulmazlığını anlatıyor. Dolayısıyla varlığın ilk anda kavranamayan dege-

rini de...

Öztürk'ün ortaya koyduğu şeylerden biri de yaşama dair yanılgılar. Bununla ilgili sayım döküm yapan karakterler de var 'Evine Dönemeyen Adam'da: "Ben yaşamayı özgürlük, arzu ettiğimi hemen alma hürlüğü, daha da önemlisi başı boşluk zanneddim. Meğer borç ödemekten başka bir şey değilmiş yaşamak."

Sayım dökümler bununla kalsa iyi; özlemler, nefretler ve bir türlü dillendirilemeyen sevgilere ilişkin bakiyeler de saçılıyor ortalığa. Bunlardan biri de mutluluğu, özgürlüğü ve kişiliği gölgeleyen ihanet ve suçluluk duygusu. "Tüketici karanlığın ruhunu kapladığımı" düşünen bir anlatıcı, bu ışık yoksunu tünele giriyor. Ardından sorular geliyor: "Belleğimde gezinip durdum gece boyu. Anlamak gerçekten çok zor bunu. An'lar, hafızamda yer etmiş onca koku, onca ses... Tüm o anılar ne kadar da benim gibiler. Ne kadar da içimdeler. Ben yaşamadım mı onları? O çocukluğu, o diz yırtılmasını, o lise yıllarını, o ilk aşkı, o sıcak elleri, o yağmur altında terlemeleri, o bulutlu gökleri... Benim değil mi hiçbiri? (...) Hatırlamak var olmaktır, diye bilirdim. Oysa öyle değilmiş. Hatıralar bile kurgu olabiliyormuş demek... Sentetik bir hafıza içinde, sana ait olmayan sesler, anlar, düşünceler içinde... Her şey bir kurguymuş meğer..."

'Evine Dönemeyen Adam'da ikilemelerle, gerilimlerle ve anlık mutluluklarla örülü öykülere götürüyor okuru Öztürk. **Derinlik ve sığlık arasında, düşmanlık ve dostluk arafında, arzular ve toplumsal ketlemeler sınırında yaşamaya uğraşan; kendisini yiyen ve etrafındaki huzursuzluğu hissedenlerin hikâyeleri bunlar.** ■

EVİNE DÖNEMEYEN ADAM

Emrah Öztürk
Yapı Kredi Yayınları, 2023
72 sayfa.